

bringer den en lidende Stakkel Fred baade til Legeme og Sjæl, saa han kan sove ind i Døden saa sødeligt som et Barn ved sin Moders Bryst. Den lille Glassprøjte er bleven et profant Naademiddel, der bevisligt for manges Vedkommende har gjort Kirkens Trøst overflødig.«

Mads Vestrup havde hørt paa dette med sammenbidt Mund. Ved de sidste Ord vendte han igen Øjnene mod Gulvet. Blodet sang i hans Øre; han maatte ty til Bønnen for ikke at give efter for en vild Lyst til at springe op og slaa den frække Spotter midt i hans glatte Porcellænsansigt.

Asmus Hagen betænkte sig et Øjeblik. Men han havde faaet Blod paa Tanden og ønskede at give sin Modstander Naadestødet.

»Deres Standpunkt forstaar jeg i det hele ikke, da jo ogsaa Kristus efter Biblen optraadte som Læge og altsaa selv har givet Eksempel. Han genopvakte endda døde Folk, hvad vi Andre dog ikke befatter os med, og hvad jeg forresten ogsaa finder ret inkonsekvent af ham med hans Opfattelse af Tilværelsen. Naar man betragter denne Verden som en Jammerdal, kan man just ikke kalde det en Barmhertighedsgerning mod et lykkeligt hjempermitteret Menneske at gøre ham levende igen. Der er f. Eks. Historien om Jäiri Datter. Et ungt, uskyldigt Blod, sikker paa Himmeriges Glæder, er taget bort fra